

Nr 195

Av herrar **Billman** och **Nordenson**, om inrättande av ytterligare en professur i romanska språk vid Stockholms universitet.

(Lika lydande med motion nr 245 i Andra kammaren)

Beträffande motivering för denna motion hänvisas i huvudsak till de skäl, som angavs i motionerna I: 354 och II: 426, vilka väcktes vid 1962 års riksdag.

I motionerna erinras om att spanskan och portugisiskan bildar en stor och betydelsefull men samtidigt avskild grupp inom den romanska språkfamiljen. De åtgärder som vid Stockholms universitet vidtagits för att ge spanskan och portugisiskan en mera självständig ställning som universitetsämne har visat sig fruktbara men framstår som helt otillräckliga, bl.a. med hänsyn till den alltmer ökande tillströmningen av studenter till detta ämne. Sålunda uppgick antalet studenter höstterminen 1960 till 84 i spanska språket, höstterminen 1961 till 116 och höstterminen 1962 till 154.

Den arbetsbörda, som kommit att åvila den nuvarande innehavaren av ett extra universitetslektorat, är alltför stor för att tillräcklig tid skall kunna ägnas åt forskning och utbildning av kvalificerade lärarkrafter, varigenom tillväxten av vetenskapligt skolade krafter bromsas och hindras just vid den tidpunkt då efterfrågan på hispanister från både skolans och universitetens sida är särskilt stor.

Det bör erinras om att ansträngningar f. n. av svenska företag görs i stigande omfattning att tränga in på särskilt den sydamerikanska marknaden, som genom sina naturrikedomar är kallad att spela en synnerligen framträdande roll i världens utveckling i industriellt, ekonomiskt, politiskt och kulturellt hänseende. För att dessa ansträngningar skall leda till framgång och för att den svenska exportindustrien skall kunna hävda sig i konkurrensen med de stora industri- och handelsnationerna Tyskland, England och USA, är det oundgängligen nödvändigt att vi här i landet ägnar lika stor uppmärksamhet åt undervisningen i spanska och portugisiska som nyssnämnda nationer.

Överväldigande skäl talar alltså för att professuren i romanska språk vid Stockholms universitet uppdelas i två och att ledningen av forskning och undervisning inom de iberoromanska språken anförtros åt en person i professors ställning. Den nuvarande professorn i romanska språk kan då helt ägna sig åt den för var dag allt angelägnare uppgiften att intensifiera forsknings- och utvecklingsarbetet inom franska och italienska språken.

Det bör tilläggas, att universitetets institution för romanska språk tillhör de allra största universitetsinstitutionerna i landet med nära 600 närvarande studenter höstterminen 1962 (18 i romanska språk, 331 i franska, 71 i italienska, 154 i spanska och 15 i portugisiska).

Att dessa skäl och synpunkter vunnit gehör vid behandlingen av ärendet vid 1962 års riksdag framgår bl. a. av statsutskottets utlåtande nr 102:

Enligt utskottets mening talar goda skäl för att en professur i romanska språk, särskilt iberoromanska språk, kommer till stånd. Utskottet är emellertid icke berett att såsom i motionerna I: 354 och II: 426 yrkats, tillstyrka professurens inrättande fr. o. m. nästa budgetår. Utskottet utgår från att utvecklingen på detta område kommer att i fortsättningen ytterligare beaktas av Kungl. Maj:t.

Utskottets inställning var sålunda synnerligen positiv.

På grund av det ovan anförda föreslår vi,

att riksdagen vid behandlingen av åttonde huvudtiteln, statsverkspropositionen för budgetåret 1963/64, måtte besluta att en professur vid Stockholms universitet i romanska språk, särskilt iberoromanska språk, inrättas samt att den nuvarande lärostolens benämning ändras till romanska språk, särskilt franska och italienska språken.

Stockholm den 24 januari 1963

T. Billman

Jonas Nordenson